

Κυριακή ΙΕ΄ Λουκά από τον Μητροπολίτη Λέρου: «Ήλθε γάρ ο υιός του ανθρώπου ζητήσαι και σώσαι το απολωλός»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Στην ιστορία του Ζακχαίου, του αρχιτελώνη και την επιθυμία του να γνωρίσει τον Κύριο αναφέρεται στο κήρυγμα της Κυριακής ΙΕ΄ Λουκά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ. Παΐσιος ως παράδειγμα για να αναζητήσουμε και να βρούμε στον δρόμο της παρουσίας μας

στον κόσμο αυτό, τον Σωτήρα και Λυτρωτή μας.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Αυτή η μεγάλη ευσπλαχνία και η αγαθότητα του Θεού Πατρός, καταφαίνεται στην σημερινή ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε. Η επιθυμία του Ζακχαίου να γνωρίσει τον Κύριο δεν ήταν μία απλή περιέργεια. Ήταν επιθυμία αγνή, ήταν επιθυμία ηθική, ήταν επιθυμία ανιδιοτελής και εσωτερική αναμόρφωση του άλλοτε αρχιτελώνη Ζακχαίου.

Ήλθε ο Χριστός στον κόσμο, ο Μονογενής Υιός του Θεού Πατρός, από άπειρο αγάπη και σαρκωθείς εκ της αειπαρθένου Μαρίας, ίνα ευεργετήσει και σώσει το ανθρώπινο γένος, από της αμαρτίας και του αιωνίου θανάτου. Κατήλθε εκ του ουρανού στη γή, ο Θεάνθρωπος, ίνα φωτίσει τους εν σκότει και σκιά θανάτου καθημένους και υψώσει αυτούς στο φώς της αληθούς πίστεως, της αληθείας και της δικαιοσύνης.

Το μέγα τούτο γεγονός της επί γης παρουσίας του Θεανθρώπου Ιησού σαφέστατα βλέπουμε σήμερα στο ευαγγελικό ανάγνωσμα, κατά το οποίο ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας ιστορεί την επιστροφή και τη σωτηρία του αρχιτελώνη Ζακχαίου, ο οποίος «εζήτει να ιδείν τον Ιησούν τις εστί». Ζητούσε ψυχή τε και σώματι να ιδεί Εκείνον ο Οποίος εποίοι, εν τω λαώ, έργα μεγάλα και θαυμαστά και δια τον Οποίον η αγνή και καθαρή ψυχή αυτού είχε αισθανθεί μεγάλη συμπάθεια και αγάπη. Ζητούσε να δει τον Μέγα Διδάσκαλο της αληθείας και τον Σωτήρα του κόσμου, τον Μέγα Ιατρό της ψυχής και του σώματος.

Ο πλούσιος αρχιτελώνης δεν ντρέπεται τίποτε, δεν σκέπτεται την θέση που κατείχε, ούτε ακούει τις φωνές των φωνασκόντων, αλλά τρέχει δρομαίως, ως ο Πέτρος, δια να ιδεί και να γνωρίσει Εκείνον που σαγήνευε τις ψυχές των ανθρώπων στην Ιουδαία γη. Αλλά και ο Ιησούς ζητούσε μία τέτοια ψυχή, ίνα ελεήσει αυτή. Ζητούσε μία τέτοια ψυχή ως αξία σωτηρίας, ζητούσε το απολωλός πρόβατο, ίνα σώσει τον κατ' εικόνα Θεού άνθρωπο και να τον οδηγήσει στην αγκαλιά του Θεού Πατρός. Όμως, μεταξύ του ζητούντος και του ζητουμένου υπήρχε εμπόδιο που εκώλυε την θεωρία και την συνάντηση. Και τούτο το εμπόδιο ήταν ο όχλος και το μικρό του αναστήματος, «εζήτει ιδείν τον Ιησούν τις εστί», και ούκ ηδύνατο από του όχλου, ότι τη ηλικία μικρός ήν».

Ο ένθερμος όμως πόθος βρίσκει το μέσο και ξεπερνά το εμπόδιο, ανεβαίνει σε δένδρο υψηλό, βρισκόμενο επί της οδού που θα περνούσε ο Κύριος, ανεβαίνει επ' αυτού, όπου από εκεί θα έβλεπε τον Κύριο δια να θεραπεύσει την επιθυμία της ψυχής του. «Και μόλις ήλθεν επί τον τόπον, αναβλέψας ο Ιησούς είδεν αυτόν και είπε προς αυτόν· Ζακχαίε, σπεύσας καταβήθι· σήμερον γαρ εν τω οίκω σου δει με μείναι». Και εκεί ο ταπεινός Ζακχαίος, «υπεδέξατο αυτόν χαίρων».

Στην κατ' οίκον Εκκλησία του, στο ευλογημένο πλέον σπίτι του εκεί ενώπιος ενωπίω ανοίγει, ως άλλος Δαβίδ, την καρδιά του και εξομολογείται, λέγοντας, «Ιδού τα ημίση των υπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοίς πτωχοίς και ει τινός τι εσυκοφάντησα, αποδίδωμι τετραπλούν». Δια να ακούει παρά του Σωτήρος Χριστού, το «ότι σήμερον σωτηρία τω οίκω τούτω εγένετο, καθότι και αυτός υιός Αβραάμ εστίν, ήλθεν γάρ ο Υιός του ανθρώπου ζητήσαι και σώσαι το απολωλός».

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ο Ζακχαίος υποδεχόμενος τον Κύριο στον οίκο του δεικνύει έργα αγάπης, αρετής, ελεημοσύνης, δικαιοσύνης, προθυμίας, και ευγνωμοσύνης προς τον Σωτήρα. Και εμείς οφείλουμε υποδεχόμενοι τον Κύριο στην καρδιά μας, δια των θείων μυστηρίων της Εκκλησίας μας, να επιδείξουμε έργα αξίας της μετανοίας. Και τότε ο Κύριός μας, ο Σωτήρας και Λυτρωτής της ψυχής μας, θα αποδώσει και σ' εμάς το έλεός του, και την ευσπλαχνία του.

Δεύτε λοιπόν και εμείς, ως ο Ζακχαίος της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, να αναζητήσουμε να βρούμε στον δρόμο της παρουσίας μας στον κόσμο αυτό τον Σωτήρα και Λυτρωτή μας, δια να ακούσουμε και εμείς, το «σπεύσας καταβήθι, σήμερον γάρ εν τω οίκω σου δει με μείναι. Ήλθε γάρ ο Υιός του ανθρώπου ζητήσαι και σώσαι το απολωλός».